

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เรื่อง แต่งนิทานผสานคุณธรรม (๑)

ครูผู้สอน ครูธีระพล แก้วคำจันทร์





คำไทยใช้ให้ถูก

๑.

ดุลยพินิจ



๒.

ดูลพินิจ





คำไทยใช้ให้ถูก

ดุลยพินิจ

[ดุน-ละ-ยะ-พิ-นิด] หมายถึง
(น.) การวินิจฉัยที่เห็นสมควร





คำไทยใช้ให้ถูก

ดุลพินิจ

[ดุน-ละ-พิ-นิด] หมายถึง
(น.) การวินิจฉัยที่เห็นสมควร





ทบทวน ความรู้เดิม





ชวนคิด ชวนคุย

แลกเปลี่ยนประสบการณ์
เกี่ยวกับการอ่านนิทาน
และนิทานที่ชอบ

กิจกรรม

ใครคือใคร

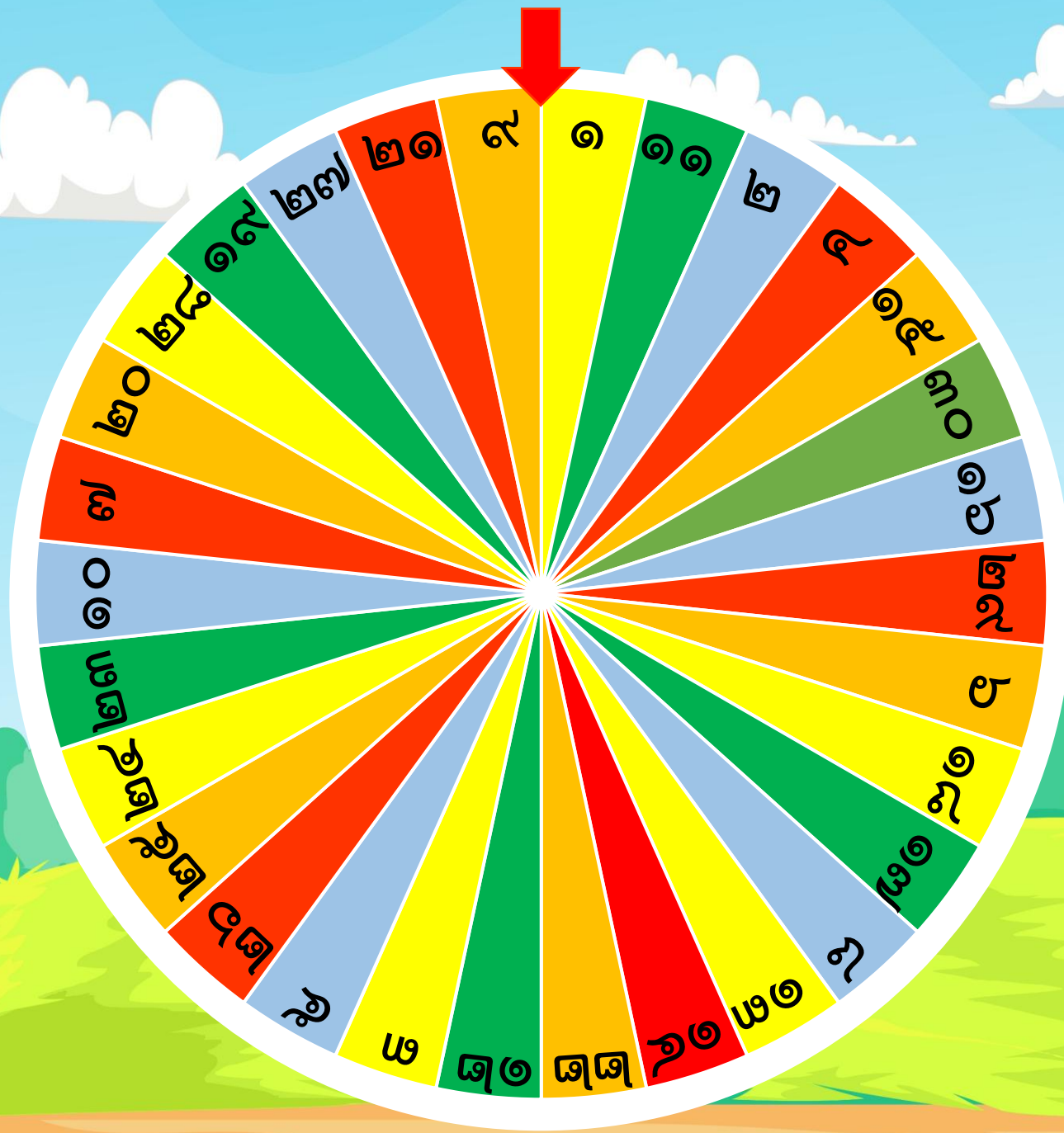
(Character Guessing Game)



กติกา

ใช้คำใบ้ที่สร้างสรรค์ ไม่บอกตรง ๆ
ใช้สถานการณ์ เช่น “เธอชอบกินเค้กที่เดินหลง
เข้าไปในป่า” (แม่มด) หรือทำท่าทางประกอบ
ให้เข้าใจ โดยห้ามพูดคำที่มีในคำตอบ







ชวนคิด ชวนคุย

ตัวละครที่นักเรียนช่วยกัน
ทายจะพบได้ที่ไหนบ้าง

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. บอกขั้นตอนการเขียนแผนภาพโครงเรื่องเพื่อพัฒนางานเขียนได้
๒. เขียนแผนภาพโครงเรื่องสำหรับการนำไปแต่งนิทานคุณธรรมได้
๓. มีมารยาทในการเขียน





เพิ่มเติม ความรู้ใหม่





ชวนคิด ชวนคุย

นิทาน ๑ เรื่องต้อง
ประกอบด้วยอะไรบ้าง

ตัวละคร

บุคคลหรือสิ่งมีชีวิตที่มีบทบาทในเรื่อง เช่น เจ้าหญิง แม่มด
ยักษ์ พระราชา สัตว์พูดได้ ตัวละครแบ่งเป็น

- ☐ ตัวเอก คือ ตัวละครหลักที่ดำเนินเรื่อง เช่น เจ้าชายผู้เก่งกาจ
- ☐ ตัวร้าย คือ ตัวที่สร้างปัญหา เช่น แม่มดใจร้าย
- ☐ ตัวประกอบ คือ ตัวที่ช่วยขับเคลื่อนเรื่อง เช่น คนใช้ในวัง

ฉากร์ สถานที่ บรรยายการ

บอกว่าเรื่องเกิดขึ้นที่ไหนและเมื่อไหร่ เช่น

- ☐ สถานที่จริง เช่น หมู่บ้าน ป่า ทะเล ว่าง
- ☐ สถานที่แฟนตาซี เช่น อาณาจักรเวทมนตร์
เมืองใต้ทะเล
- ☐ บรรยายการ เช่น น้ากลัว ตื่นเต้น สนุกสนาน

โครงเรื่อง

การกำหนดรายละเอียดของเรื่องที่เกิดขึ้นไปตั้งแต่ต้นจนจบ มักมี ๕ ส่วน ได้แก่

- ☐ เริ่มเรื่อง เป็นการแนะนำตัวละคร ฉาก และสถานการณ์
- ☐ ปมปัญหา หรืออุปสรรคเกิดขึ้น เช่น นางเอกถูกสาป
- ☐ ดำเนินเรื่อง ตัวละครพยายามแก้ปัญหา
- ☐ จุดขึ้นต้นสุด เช่น การต่อสู้กับแม่มด
- ☐ จบเรื่อง อาจเป็น “สุขสันต์” หรือ “ให้ข้อคิด”

แก่นเรื่องหรือข้อคิด

แก่นเรื่องหรือข้อคิดเป็นสิ่งที่นิทานต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน

เช่น

- ☐ ความดีชนะความชั่ว → หนูน้อยหมวกแดงกับหมาป่า
- ☐ ความพยายามนำไปสู่ความสำเร็จ → ลูกเป็ดขี้เหร่
- ☐ อย่าหลงเชื่อคนง่าย → หมาป่ากับลูกแพะ

สำนวนภาษาหรือวิธีการเล่า

สำนวนภาษาหรือวิธีการเล่าเรื่อง สำหรับภาษาในนิทานมัก
มีลักษณะเฉพาะ เช่น

- ☐ เล่าซ้ำ ๆ จำง่าย → “กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว...”
- ☐ คำคล้องจอง/กลอน → “ยักษ์ใหญ่ใจร้าย”
- ☐ บทสนทนา → ตัวละครพูดคุยกัน

ตัวอย่าง การกำหนดโครงเรื่อง



เรื่อง น้ำใจของต้นหนาว



ของฝากจากครู

ให้หนูคนเก่ง



ของฝากจากครูให้หนูคนเก่ง



บทบาทครูปลายทาง

๑. ครูแจกกระดาษ Proof ปากกาสีน้ำ
อุปกรณ์ตกแต่งให้นักเรียนทุกกลุ่ม
๒. ครูอธิบายคำชี้แจงการเขียนแผนภาพ
๓. ครูมอบหมายให้นักเรียนปฏิบัติ
กิจกรรมช่วยเหลือนักเรียน สังเกต
พฤติกรรม และบันทึกผล



บทบาทนักเรียนปลายทาง

๑. นักเรียนเข้าประจำกลุ่มและวาง
แผนการเขียนแผนภาพโครงเรื่องนิทาน
๒. นักเรียนสามารถสอบถามได้
หากมีข้อสงสัย
๓. นักเรียนตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมในใบงาน
ให้สำเร็จ

ภารกิจ

ให้นักเรียนเขียนแผนภาพโครงเรื่อง
ของนิทานตามหัวข้อที่กำหนด
ต่อไปนี้





๑) ชื่อเรื่อง

๒) ตัวละคร

๓) ฉาก/สถานที่

๔) โครงเรื่อง (เหตุการณ์)

๕) ผลของเหตุการณ์ (ตอนจบ)

๖) แก่นของเรื่อง/ข้อคิด

สรุป

บทเรียน





นำเสนอผลงาน

สิ่งที่โรงเรียนปลายทางต้องเตรียม

๑. ชิ้นงานแผนภาพโครงเรื่อง
๒. ตัวอย่างนิทาน
๓. ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง การเขียนเรื่อง
จากจินตนาการประเภตนิทาน
๔. ใบงานที่ ๔ เรื่อง แต่งนิทานผसानคุณธรรม

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th



บทเรียนครั้งต่อไป

แต่งนิทานผสานคุณธรรม (๒)

รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th

